

Δέν συμβιβάζονται λαϊκισμός και ευθύνη

του Νικ. Λ. Γ. Λιναρδάτου

Η «Εστία» της 4 Σεπτεμβρίου έδημοσίευσε επιστολή του Βουλευτή και πρώην υπουργού κ. Στέφανου Μάνου, στην οποία υποστηρίζει πώς είναι βαρεία ή ευθύνη της Κυβερνήσεως και του Πρωθυπουργού για τις τρομακτικές καταστροφές από τις πρόσφατες πυρκαϊές. «Ότι στις επικείμενες εθνικές εκλογές οι πολίτες πρέπει να αποδοκίμασουν τους υπευθύνους. Και έτσι δεν θά υπάρξει αυτοδυναμία ενός κόμματος και θά οδηγηθούμε σε συνεργασία ΝΔ και ΠΑΣΟΚ «μέ την ελπίδα πώς θά αρχίσουν να αντιμετωπίζονται όσα δεν αντιμετωπίστηκαν με την αυτοδυναμία».

Οι διαπιστώσεις και ο συλλογισμός σηκώνουν αντιρρήσεις. Θά άρχισω από τό τέλος. Πώς φαντάζεται ο φίλος κ. Μάνος τή συνεργασία αυτή; Ένα έπιχείρημα άρνητικό είναι τό προηγούμενο τής «οίκουμενικής» κυβερνήσεως (1989-1990) υπό τόν Ξενοφώντα Ζολώτα. Τό έχουν επικαλεσθεί πολλοί και πολλές φορές. Έγώ άλλίως τό θέτω. Άναρωτιέμαι πώς είναι δυνατόν νά συνεργαστούν δύο κόμματα μέ τόσο διαφορετικές καταβολές, νοοτροπία, πολιτική συμπεριφορά και κοινωνική αντίληψη (τό ΠΑΣΟΚ δέν αυτοχαρακτηρίζεται καν κόμμα. «Κίνημα»).

Ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κ. Γιώργος Α. Παπανδρέου τή μιá μέρα (2 Σεπτεμβρίου, στόν Πύργο) είπε: Δεσμεύεται «νά ζητήσει από τόν Πρόεδρο τής Δημοκρατίας νά συγκαλέσει συνάντηση πολιτικών άρχηγών μέ στόχο νά συμφωνήσουμε σε ένα κοινό πλαίσιο πρωτοβουλιών και δράσεων για τήν Άποκατάσταση και Άνασυγκρότηση [...] Νά προτείνω στή Βουλή σύσταση διακομματικής έπιτροπής...». (Σημείωση: Υπάρχει όμόφωνο πόρισμα τής Βουλής από τό 1993 περί τών δασικών πυρκαϊών, τό όποιο οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τό επέταξαν στόν κάλαθο τών άχρήστων).

Τήν επομένη έξεφώνιζε (στό Ήράκλειο Κρήτης): «Ποτέ πιá μιá τέτοια εικόνα τριτοκοσμικής χώρας, μιás μπανανίας... Αύτή ή κυβέρνηση πού μίκρυνε τήν Έλλάδα... Διασύρουν τήν πατρίδα μας, στό έξωτερικό... Σπέρνουν τόν φόβο και τόν διχασμό στόν έλληνικό λαό... Θέλει νά συνεχίσει νά πουλά και νά ξεπουλά τόν πλούτο του έλληνικού λαού...». Σχόλια: Μίκρυνε τήν Έλλάδα. Δηλαδή πώς; Προδοσία; Διασύρουν τήν πατρίδα μας. Ένώ ό χαρακτηρισμός τής χώρας σαν μπανανίας στό μυαλό του προφανώς φαντάζει όπως ήλιόλουστη διαφήμιση.

Υποσχέθηκε τήν πραγματοποίηση τής Νέας Άλλαγής. «Η Νέα Άλλαγή είναι τό νέο συμβόλαιο μέ τό λαό...». (Θυμάστε τήν παλιά; Άσφαλώς ναί, γιατί κουβαλάτε στήν πλάτη σας, ό καθένας μας, χρέος 20 χιλιάδων ευρώ. Καί τά νήπια). Περιλαμβάνει: «Οι εργαζόμενοι νά έχουν καλές δουλειές... Οι δάσκαλοι αξιοπρεπείς μισθούς... Οι φοιτητές πτυχία μέ αντίκρουσμα... Οι άγρότες δίκαιες τιμές στό χωράφι... Οι άνεργοι τό δικαίωμα στήν εργασία. Οι συνταξιούχοι νά ζούν μέ αξιοπρέπεια, όχι ψίχουλα. Οι μικρομεσαίοι, οι έμποροι, οι επαγγελματίες, οι βιοτέχνες... Οι έπιστήμονες ψηφίζουν τό δικαίωμά τους... νά παράγουν αξία...».

Ο κ. Μάνος θά συμμετείχε σε μιá κυβέρνηση, τής οποίας τό ένα ισοδύναμο σκέλος θά διαπνεόταν από τέτοιες ιδέες; Άπό τέτοιο λαϊκισμό τής πενταροδεκάρας; Ποιές οι έμπειρίες του από τή συνεργασία μέ τό ΠΑΣΟΚ μετά τή συμμετοχή του στό ψηφοδέλτιο επικρατείας τό 2004; Άπό τίς έντυπώσεις πού έχουμε άποκομίσει έμεις δέν πρέπει νά ήταν (είναι) πολύ ένθαρρυντικές.

Λίγα λόγια για τίς πυρκαϊές και τίς ευθύνες. Υπήρξαν καταστροφικές πέραν κάθε φαντασίας. Έπροκάλεσαν άνειπίωτο πόνο για τίς ζωές πού έχάθηκαν. Άλλά άς τίς τοποθετήσουμε στή σωστή προοπτική κάνοντας μιá υπέρβαση. Για νά οργανώσουμε στό μέλλον πιό άποτελεσματική αντιμετώπιση. Είναι άφέλεια νά νομίζουμε πώς, αν λειτουργούσαν σωστά, οι έμπλεκόμενες κρατικές υπηρεσίες και ή κυβέρνηση, θά ήταν δυνατόν νά είχαν άποφευχθεί ή περιορισθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό οι φωτιές. Τό πρόσφορο έδαφος πού είχε δημιουργηθεί κατά τή διάρκεια πολλών χρόνων (vegetative fuel, τό λένε οι Άμερικανοί, φυτική καύσιμη ύλη) και οι άτμοσφαιρικές συνθήκες ήταν ό,τι χειρότερο. Η δασική πυρκαϊά είναι δύναμη δαιμονική.

Πρός υποστήριξη θά αναφέρω μερικά νούμερα από άνεπτυγμένες και εύνομούμενες χώρες, μέ καλά λειτουργούσες κρατικές και κοινωνικές υπηρεσίες. Στίς Ήνωμένες Πολιτείες τό 2006 περίπου 83.000 πυρκαϊές κατέκαψαν 36 έκατομμύρια στρέμματα δάσους. Κατά τή βραχεία διάρκεια του αιώνα μας δασικές πυρκαϊές κατακαίουν τόν χρόνο κατά μέσον όρο 28 έκατομμύρια στρέμματα, ενώ άλλα 8 έκατομμύρια στρέμματα καίονται σε σχεδιασμένες πυρκαϊές. Οι όμοσπονδιακές μόνο υπηρεσίες ξοδεύουν 1,15 δισεκατομμύρια δολάρια για πυρόσβεση.

Στήν Πορτογαλία τό 2003 έκάηκαν δάση έκτάσεως 4.249.000 στρεμμάτων, 4,6% του συνολικού έμβαδου τής χώρας μέ 20 νεκρούς. Τό 2005, 2.864.000 στρέμματα.

Τίς 13 Αυγούστου 2003, στή Βρετανική Κολομβία του Καναδά μεγάλη πυρκαϊά ένισχυόμενη από ίσχυρόν άνεμο και τό ξηρότερο καλοκαίρι τής δεκαετίας, έκαψε 250.000 στρέμματα, 239 κατοικίες και ανάγκασε 45.000 κατοίκους νά εγκαταλείψουν τίς κατοικίες τους. 60 πυροσβεστικές υπηρεσίες, 1.400 στρατιώτες και 1.000 πυροσβέστες έλαβαν μέρος στήν έπιχείρηση έλέγχου τής φωτιάς, έστάθηκαν όμως άνήμποροι (helpless) νά σταματήσουν τήν καταστροφή.

Καταλήγω μέ δύο άποσπάσματα από άρθρα στό «Βήμα» τής 2 Σεπτεμβρίου. Γράφει ό καθηγητής στό τμήμα Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου κ. Νίκος Μάργαρης: «Σε πείσμα τής ικανότητας του ανθρώπου νά καταπολεμήσει τίς πυρκαϊές μέ τά πιό σύγχρονα συστήματα από έδαφος και άέρα, καθώς και μέ τούς καλύτερα εκπαιδευμένους πυροσβέστες του κόσμου, φαίνεται βέβαιο ότι οι φωτιές δέν θά σταματήσουν». Καί ό έρευνητής του Ίνστιτούτου Δασικών Έρευνών Θεσσαλονίκης» ΕΘΙΑΓΕ κ. Παύλος Κωνσταντινίδης πιό παραστατικά: «Η δασική φωτιά έχει τή δύναμη ήφαιστείου, τυφώνα ή σεισμού». Αύτοί κάτι ξέρουν. Έγώ άπλός συμπλητής και άντιγραφέας.